

Flippe d

Τεύχος #1

Νοέμβριος | Δεκέμβριος | 2015

November | December | 2015

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ

Κριστιάνα Λάλου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗ

Βασιλική Πολίτη

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

Μιμικά Μιχοπούλου

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΙ

Κριστιάνα Λάλου

Γεωργία Μιχοπούλου

Μιμικά Μιχοπούλου

Ελεάννα Μπουραντάνη

Ακίλινα Πρίντζιου

Μαρία Χεκίμογλου

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ

Έλλη Κοσμίδη

Κριστιάνα Λάλου

Μιμικά Μιχοπούλου

Ναταλία Χεκίμογλου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Γεωργία Οδαντζή

EDITORIAL

Η αλλαγή είναι είτε αργή και επίπονη, είτε απότομη και τρομακτική. Περιέργως, πάντα μου άρεσαν οι αλλαγές. Τις υποδέχομαι με φόβο αλλά και με ενθουσιασμό. Δεν είναι πάντα καλές, αλλά ούτε και πάντα προς το χειρότερο, όπως νομίζουν οι περισσότεροι.

Η αλλαγή είναι πάντα καλύτερη από την στασιμότητα. Ακόμη κι αν σημαίνει εξόρμηση στο άγνωστο.

Αυτό το περιοδικό είναι ένα παιδικό μου όνειρο. Μετά από συμμετοχές σε σχολικές και κολεγιακές εφημερίδες, πολλά βιβλία και μπλογκς ως έμπνευση και πολλούς φίλους με ικανότητες που παρέμεναν ανεκμετάλλετες, δημιουργήθηκε ως μια πλατφόρμα έκφρασης, για μένα και όποιον είναι πρόθυμος να την χρησιμοποιήσει.

Τους ανθρώπους που συμμετέχουν σε αυτήν την προσπάθεια τους ευχαριστώ καθημερινά με τα λόγια, τις πράξεις και την ευγνωμοσύνη μου που οδήγησε στο να εκτιμήσω ακόμα περισσότερο τον χαρακτήρα και τα ταλέντα τους.

Έχετε στα χέρια σας μια δουλειά ακόμα εν εξελίξει, που θα μεταλλάσσεται συνεχώς, ελπίζουμε προς το καλύτερο. Ένα μικρό παιδί που, ελπίζουμε, με προσοχή και αφοσίωση, να γίνει ένας ενδιαφέρων ενήλικας.

Είμαστε όλοι μας εξερευνητές, που οπλισμένοι με πολύ όρεξη, προχωράμε σε άγνωστο έδαφος.

Ελάτε μαζί μας....

Κριστιάνα Λάλου .

03 ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ : ΠΟΥ ΜΕΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

TUNES IN **12**

13 ΩΔΗ ΣΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

16 ΡΟΛΑ ΚΑΝΕΛΑΣ ΜΕ ΒΑΤΟΜΟΥΡΑ

FANTASTICON 18

22 BACK TO BASICS

27 NAME TOPOGRAPHY

31 ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ MONTREAUX

ΖΩΔΙΑ 34

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ : ΠΟΥ ΜΕΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

Τι συμβαίνει στην δημιουργικότητα όταν ο προσωπικός χώρος περιορίζεται σε ένα δωμάτιο

ΚΕΙΜΕΝΟ : *Μιμίκια Μιχοπούλου*

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ : *Έλλη Κοσμίδη, Μιμίκια Μιχοπούλου*

Ε Το να παρατηρείς πώς διαχειρίζεται κανείς τις δυσκολίες που προκύπτουν, τις άσχημες συνθήκες ψυχολογικές, οικονομικές και άλλες, πώς προχωρά μπροστά, πώς εξελίσσεται είναι μια δραστηριότητα που ξεκινά από ενδιαφέρουσα για να καταλήξει σε διδακτική και πολύτιμη. Αυτή η εξ αποστάσεως καταγραφή, γίνεται ακόμη πιο συναρπαστική όταν η ομάδα ανθρώπων που μελετάς είναι η νέα γενιά δημιουργών που, λόγω των συνθηκών, και κυρίως λόγω της έλλειψης χρημάτων, εγκλωβίστηκαν σε λίγα τετραγωνικά επιστρέφοντας στο σπίτι των γονιών. Τα παιδιά που συνεχίζουν να δημιουργούν παρά τις δυσκολίες και την πίεση της αναγκαστικής συγκατοίκησης με τους γονείς, τα αδέρφια και τα υπόλοιπα αγαπημένα, ή όχι και τόσο, μέλη της ευρύτερης οικογένειας.

Τις περισσότερες φορές, ο προσωπικός χώρος του δωματίου, μεταμορφώνεται παράλληλα με τον ιδιοκτήτη του. Όσο εκείνος μαθαίνει καλύτερα τον εαυτό του και συνειδητοποιεί τι τον εκφράζει και τι όχι, τόσο και ο χώρος μέσα στον οποίο ζεί, εξελίσσεται. Κατά κάποιο τρόπο, η όλη διαδικασία μοιάζει με ένα διαφορετικό είδος συλλογής, την οποία δημιουργείς

περιμένοντας την σωστή στιγμή για το σωστό αντικείμενο, ή πιο συγκεκριμένα την ανάμνηση που ο καθένας μας επιλέγει να κρατήσει στο προσωπικό του “μουσείο”. Ο προσωπικός χώρος ενός δημιουργού, αποτελεί ένα είδος απρόσιτου “καταφυγίου” με ερμητικά κλειστές πόρτες για τους περισσότερους. Πράγμα αρκετά λογικό, αν σκεφτείς πως σχεδόν καθετί συνδέεται και αποκαλύπτει στοιχεία της προσωπικότητάς και των συναισθημάτων του. Πράγματα τα οποία δεν θέλει να εκτεθούν σε πολλά μάτια και σχόλια.

Έτσι το να καταφέρεις να διεισδύσεις σε έναν τόσο προσωπικό κόσμο αποτελεί μια εμπειρία ιδιαίτερη και σπάνια αφού το συναίσθημα και η εντύπωση που θα προκαλεί ένας “πραγματικός” δημιουργικός χώρος, ένα “ατελιέ” είναι μοναδικά.

Το Flipped κατάφερε να αιχμαλωτίσει την ατμόσφαιρα δύο τέτοιων χώρων αφού συζήτησε με τους ιδιοκτήτες τους: την Έλλη και τον Δημήτρη. Η Έλλη είναι επαγγελματίας φωτογράφος -όλα ξεκίνησαν με πέτρα του σκανδάλου μια μηχανή πολารόντ στα 17 της. Ο Δημήτρης είναι πλέον πτυχιούχος αρχιτέκτονας εσωτερικών χώρων.

Με τι ασχολείσαι αυτόν τον καιρό;

Έλλη: Αυτό το διάστημα έχω πολλά πράγματα στο μυαλό μου, τα οποία ακόμη δουλεύω σε επίπεδο κόνσεπτ, οπότε και έχουν πολύ δρόμο μέχρι να πάρουν σάρκα και οστά. Προς το παρόν συγκεντρώνω την ενέργειά μου σε πιο συμβατικά, φωτογραφικά, πράγματα όπως η φωτογραφία γάμου.

Δεδομένων των συνθηκών, ο προσωπικός σου χώρος περιορίζεται σε ένα δωμάτιο μέσα στο σπίτι των γονιών σου. Πώς σε επηρεάζει ως άτομο και ως δημιουργό αυτός ο περιορισμός στα τετραγωνικά; Τι αντίκτυπο έχει στην δημιουργικότητά σου;

Έλλη: Για να είμαι ειλικρινής, δεν είχα την ευκαιρία να ζήσω μόνη μου, μακριά από γονείς και αδέρφια για μεγάλο χρονικό διάστημα, οπότε γνωρίζω πολύ καλά την πίεση που προκαλεί ο περιορισμένος προσωπικός χώρος. Είναι πολύ σκληρό, για ένα νέο κυρίως άτομο να νοιώθει πως ουσιαστικά δεν του ανήκει κάποιος χώρος μέσα στον οποίο να μπορεί να ζήσει και να δημιουργήσει με τους δικούς του όρους. Αρχικά, ο περιορισμός επιδρά στην ψυχολογία μου και ως εκ τούτου στην δημιουργικότητά μου. Περιορίζομαι στην δουλειά μου και στο τι μπορώ να κάνω, αφού για τα πάντα θα πρέπει να κινούμαι στα πλαίσια της διακριτικότητας. Δεν έχω τις ελευθερίες που χρειάζομαι για να δημιουργήσω. Ακόμη και για κάποιες ώρες δουλειάς στον υπολογιστή, πολλές φορές αναγκάζομαι να αγνοήσω την ανάγκη μου για μουσική. Όσο μεγαλώνω χρειάζομαι περισσότερο χώρο και χρόνο για τον εαυτό μου, τον οποίο όμως δεν μπορώ να βρω μέσα στο σπίτι που έχω περάσει άλλα στάδια της ζωής μου. Χρειάζομαι ένα βήμα και στο κομμάτι του προσωπικού χώρου για να νοιώσω πως εξελίσσομαι.

Έχεις κάποιον εναλλακτικό χώρο στον οποίο μπορείς να εκφράζεσαι και να δημιουργείς; Πώς ισοσταθμίζεις την έλλειψη προσωπικού χώρου με την ανάγκη για νέα ερεθίσματα;

Έλλη: Προσπαθώ να βρίσκομαι όσο το δυνατόν εκτός σπιτιού. Ο χώρος της συνεργατίας μου λειτουργεί προς το παρόν ως ένα μέρος στο οποίο μπορώ να δουλεύω πιο ελεύθερα, ενώ οι εξορμήσεις στα πλαίσια της δουλειάς, μου προσφέρουν ερεθίσματα. Μια σύντομη η όχι και τόσο, επίσκεψη σε άλλη πόλη με βοηθά να εκτονώνομαι όταν η πίεση εδώ χτυπάει κόκκινο.

Ο χώρος που δουλεύω, επηρεάζει σε μεγάλο ποσοστό την ματιά και την αισθητική μου ως φωτογράφου, και για αυτόν τον λόγο προσπαθώ να τον κρατήσω όσο πιο ουδέτερο γίνεται.

Η διαμόρφωση του χώρου σου έχει γίνει συνειδητά ή είναι αποτέλεσμα συμβιβασμών;

Έλλη: Νομίζω πως όλα είναι θέμα ψυχολογίας. Ο περιορισμός στις κινήσεις στα πλαίσια της “σωστής” συγκατοίκησης δεν με εμπνέει στο να δημιουργήσω έναν χώρο, όπως τον φαντάζομαι όταν θα μένω μόνη μου. Ούτε λίγο ούτε πολύ, έχω διαμορφώσει έτσι το δωμάτιό μου, προσθέτοντας δικά μου στοιχεία, ώστε να μπορώ να νοιώθω άνετα και να δημιουργώ επαρκώς για την ώρα. Ο χώρος που δουλεύω, επηρεάζει σε μεγάλο ποσοστό την ματιά και την αισθητική μου ως φωτογράφου, και για αυτόν τον λόγο προσπαθώ να τον κρατήσω όσο πιο ουδέτερο γίνεται, με ήπια παστέλ χρώματα και απουσία αντικειμένων με συναισθηματική αξία.

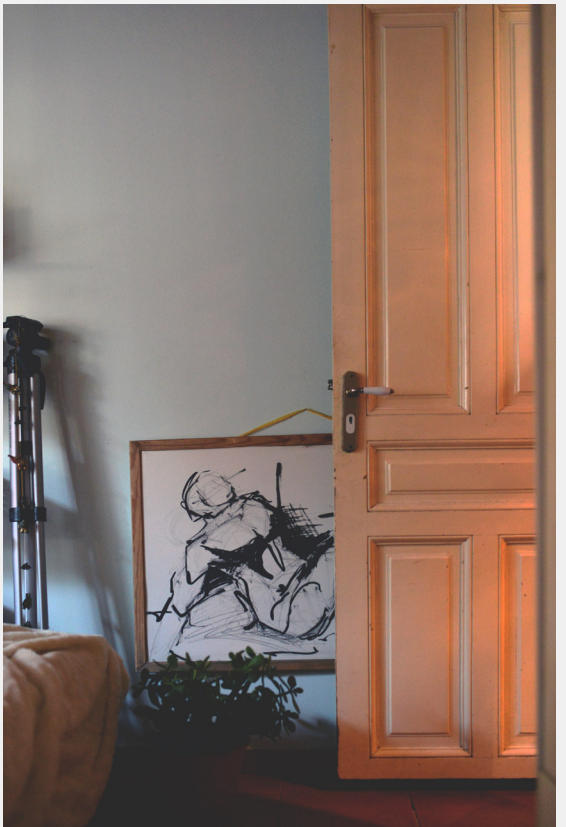
Πώς φαντάζεσαι τον ιδανικό χώρο δημιουργίας;

Έλλη: Αυτή την περίοδο νομίζω θα ήταν ιδανικός ένας μεγάλος και ενιαίος χώρος σε στύλ λόφτ με τα απολύτως απαραίτητα: λευκοί τοίχοι, ένα γραφείο και μερικά κάδρα με δουλειά δική μου και άλλων καλλιτεχνών που με εμπνέουν. Αν και τώρα που το σκέφτομαι δεν είμαι καθόλου σίγουρη αν θα μπορούσα να βλέπω την δουλειά μου για πάνω από 3 ημέρες συνεχόμενα. (γέλια)

Κατά την γνώμη σου το interior design είναι ένα είδος πολυτέλειας ή μια αναγκαιότητα; Θεωρείς πως η διαμόρφωση του χώρου σου είναι προσωπικό θέμα ή θα εμπιστευόσουν έναν επαγγελματία;

Έλλη: Θεωρώ πως είναι αναγκαίο. Το να έχεις έναν όμορφο και λειτουργικό χώρο έχει άμεσο αντίκτυπο και στην δουλειά σου. Τα αντικείμενα και τα χρώματα επηρεάζουν την ματιά μας περισσότερο από όσο θέλουμε να παραδεχτούμε. Θυμάμαι πριν κάποια χρόνια είχα βάψει το δωμάτιό μου σε έντονο ρόζ-πορτοκαλί. Τώρα παρατηρώ πως δεν αντέχω ούτε φίλτρα να προσθέσω στις φωτογραφίες μου με πορτοκαλί χροιά. Φυσικά θα εμπιστευόμουν επαγγελματία καθώς γνωρίζει το αντικείμενο καλύτερα και μπορεί να ενσωματώσει και τα δικά μου στοιχεία με τον καλύτερο τρόπο στον χώρο. Θαυμάζω μάλιστα το επάγγελμα του interior designer γιατί

Το interior design δεν είναι πολυτέλεια. Ο καθένας μας θέλει έναν όμορφο χώρο για να εμπνέεται και να δημιουργεί.

Ασχολείσαι με κάποιο πρότζεκτ αυτόν τον καιρό;

Δημήτρης: Σκοπεύω να οργανώσω περισσότερο την τελευταία μου δουλειά, την οποία παρουσίασα ως διπλωματική εργασία για το πτυχίο και στην οποία πρότεινα και μελέτησα ένα μουσείο κεραμικής τέχνης και πηλού μέσα στο κέλυφος ενός βιομηχανικού κτιρίου του 1930.

Όταν λέω “να δουλέψω” εννοώ σε επίπεδο παρουσίασης και οργάνωσης κυρίως, ώστε να μπορώ να την χρησιμοποιήσω ως δείγμα δουλειάς στο πορτφόλιό μου.

Δεδομένων των συνθηκών, ο προσωπικός σου χώρος περιορίζεται σε ένα δωμάτιο μέσα στο σπίτι των γονιών σου. Πώς σε επηρεάζει ως άτομο και ως δημιουργό αυτός ο περιορισμός στα τετραγωνικά; Τι αντίκτυπο έχει στην δημιουργικότητά σου;

Δημήτρης: Η αλήθεια είναι πως τα πράγματα είναι όντως κάπως «στριμωγμένα». Το ένοιωσα αυτό και λόγω των απαιτήσεων της σχολής όπου μακέτες, εργασίες και διάφορες άλλες εύθραυστες κατασκευές πρέπει να οργανώνονται αφού πιάνουν αρκετό χώρο, οπότε σε ένα ήδη μικρό δωμάτιο αυτό δεν είναι και το πιο εύκολο πράγμα στον κόσμο. Προσπαθούσα να οργανωθώ έτσι ώστε να μπορώ να χρησιμοποιώ τον χώρο ως χώρο δουλειάς αλλά και ως υπνοδωμάτιο. Κάποιες φορές δεν είναι αρκετό ένα δωμάτιο μέσα στο σπίτι των γονιών για να δημιουργήσεις ελεύθερα καθώς δεν υπάρχει αρκετή ιδιωτικότητα. Έχω σκεφτεί πολλές φορές πως θα ήθελα έναν πιο δικό μου χώρο. Προς το παρόν προσπαθώ να προσαρμόζομαι.

Το δωμάτιό σου ήταν διαφορετικό πριν. Τι σε ώθησε να το αλλάξεις τώρα;

Δημήτρης: Είχα ανάγκη από μια ανανέωση, κυρίως ψυχολογική. Με την αλλαγή του χώρου νοιώθω πως δεν είμαι στάσιμος, πως πάω λίγο παρακάτω. Διαφορετικά χρώματα για κάθε χρήση, ανοιχτόχρωμα στην ζώνη εργασίας, πιο ιδιαίτερα στην ζώνη ύπνου και δικές μου δουλειές στους τοίχους που μου δίνουν κίνητρο να δουλέψω κάθε φορά που βυθίζομαι στην ρουτίνα και στην έλλειψη δημιουργικής διάθεσης. Στην διαμόρφωση με βοήθησε σαφώς πολύ η σχολή και το αντικείμενό μου ως αρχιτέκτονα εσωτερικών χώρων.

Έχεις κάποιον εναλλακτικό χώρο στον οποίο μπορείς να εκφράζεσαι και να δημιουργείς; Αν ναι, πώς τον έχεις διαμορφώσει;

Δημήτρης: Ναι. Είμαι τυχερός γιατί το σπίτι έχει υπόγειο, οπότε σκέφτομαι μελλοντικά να το διαμορφώσω ως εργαστήριο αλλά και ως χώρο όπου μπορώ να περνάω χρόνο με φίλους χωρίς περιορισμούς. Το βασικό στον δικό μου χώρο δημιουργίας, είναι οι μεγάλοι πάγκοι εργασίας που με προδιαθέτουν θετικά, αφού θα μπορώ να δουλέψω παραπάνω από ένα πρότζεκτ χωρίς να σκέφτομαι την τακτοποίηση και την οργάνωση. Το υπόγειο καλεί για κάτι πιο βιομηχανικό στην διαμόρφωση και στο στύλ αφού έχει εμφανείς σωλήνες και ανεπεξέργαστους τοίχους. Σκέφτομαι να το κρατήσω σε μίνιμαλ γραμμές, με τα απαραίτητα εργαλεία και καθώς δουλεύω να το αφήνω να εξελίσσεται και ό,τι προκύψει.

σχετίζεται άμεσα με την αισθητική.

Πώς προστατεύεις την δημιουργικότητά σου και την ψυχολογία σου όταν η αναγκαστική συγκατοίκηση σε “πέζει”;

Δημήτρης: Πέρα από το ίντερνετ που είναι μια αμφιλεγόμενη εναλλακτική για νέα ερεθίσματα, μου αρέσει να ξεφεύγω κάνοντας βόλτα στο κέντρο της Αθήνας. Ακόμη και με έναν περίπατο εμπνέομαι από τους ανθρώπους, ακόμη και από το μικρότερο αντικείμενο, ανάλογα με το τι με απασχολεί και πάνω σε τι δουλεύω εκείνο το διάστημα.

Κατά την γνώμη σου το interior design είναι ένα είδος πολυτέλειας ή μια αναγκαιότητα;

Δημήτρης: Πολυτέλεια σίγουρα όχι. Πολλοί θεωρούν πως interior design σημαίνει τεράστια έξοδα, αλλαγή του χώρου από το μηδέν, πανάκριβα υλικά και έπιπλα. Η ουσία όμως είναι η δημιουργία ενός χώρου που σε κάνει να νιώθεις καλά στην καθημερινότητά σου. Είτε με μια ανανέωση στο χρώμα, ένα όμορφο έπιπλο, ένα αντικείμενο ή απλά μια αναδιάταξη των επίπλων με νέο βλέμμα, καθένας μας χρειάζεται έναν όμορφο χώρο για να μπορεί να εμπνέεται και να δημιουργεί.

TUNES IN

Η εορταστική περίοδος έρχεται μαζί με πολλές νέες κυκλοφορίες και επανεκδόσεις. Παρ' όλα αυτά επιλέξαμε μόνο λίγα albums που αξίζουν την προσοχή σας. Προτείνουμε να τα ακούσετε καθισμένοι στο παγκάκι ενός άλσους, μια πολύ κρύα μέρα, ντυμένοι ζεστά με ένα ζεστό ρόφημα ανα χείρας.

Η Bjork κυκλοφορεί το album "Vulnicura Strings (Vulnicura: The Acoustic Version)" στις 6 Νοεμβρίου. Προτιμήστε το αν είστε λάτρεις της εκκεντρικής Ισλανδής. Αυτή η εκδοχή του LP της είναι γεμάτη με βιολιά και φυσικά την ξεχωριστή της φωνή, καθώς και την μοναδική Βιόλα Οργκανίστα, ένα μουσικό όργανο που μοιάζει με το πιάνο σε μορφή και με το βιολί σε ήχο, βασισμένο σε σχέδια του Λεονάρντο ΝταΒίντσι. Έχει στα σίγουρα κερδίσει την προσοχή μας.

Στις 20 Νοεμβρίου η Adele, επιστρέφει με τον δίσκο "25" μετά απο την κυκλοφορία του "Hello", το single το οποίο έγινε αμέσως επιτυχία και έφτασε στην κορυφή των Βρετανικών charts πίσω στον Οκτώβριο. Εάν είστε φαν της μελωδικής φωνής της και του μουσικού ύφους της Adele, δεν θα απογοητευτείτε.

Η επόμενη και πιο συναρπαστική κυκλοφορία που περιμένουμε είναι το "Blackstar" του David Bowie που θα είναι διαθέσιμο στις 8 Ιανουαρίου του 2016. Θα το ακούσουμε τότε καλά για να σας ενημερώσουμε κατάλληλα. Ως τη μουσική επιστροφή του Bowie, θα δαγκώνουμε τα χείλη με ανυπομονησία και θα ξαναβλέπουμε -- αναπόφευκτα -- το Labyrinth.

Όσον αφορά την 'vintage' πρόταση αυτού του τεύχους... Θα προτείνουμε το υπερκαταπληκτικό "High Violet" που κυκλοφόρησε το 2010 απο την indie rock μπάντα The National. Δώστε προσοχή στα κομμάτια "Lemoworld" και το προσωπικό αγαπημένο "Vanderlyle Crybaby Geeks", εάν δεν έχετε ήδη ακούσει το καταπληκτικό αυτό άλμπουμ επανειλημμένα όπως εμείς.

ΩΔΗ ΣΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

ΚΕΙΜΕΝΟ : Ακίλινα Πρίντζιου

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: Κριστιάνα Λάλου, Μιμίκια Μιχοπούλου

Με το Νοέμβριο να μας αφήνει σιωπηλά και τον Δεκέμβριο να πλησιάζει σιγά-σιγά, ο χειμώνας είναι και επίσημα πλέον κοντά μας. Οι περισσότεροι ακόμα θρηνούν την απώλεια του καλοκαιριού – κάποιοι απ' αυτούς αναπολούν τις καλοκαιρινές τους διακοπές αναστενάζοντας με πίκρα πάνω από τα γραφεία τους, ενώ άλλοι προετοιμάζουν ήδη την επόμενη εξόρμηση τους σε κάποιο ελληνικό νησί ή σε κάποιον άλλον εξωτικό προορισμό.

Υπάρχουμε όμως κι εμείς οι ελάχιστοι, που είμαστε κατενθουσιασμένοι με την άφιξη του χειμώνα. Ναι, ο χειμώνας έρχεται κι εγώ είμαι εδώ να σας θυμίσω γιατί κι εσείς θα έπρεπε να ενθουσιάζεστε.

Ο χειμώνας έρχεται κρατώντας πολλά δώρα – κρύο, βροχή, χιόνι, κι άλλο κρύο αλλά επίσης ζεστά ροφήματα, χουχουλιαστά πουλόβερ, ζεστές αγκαλιές και, φυσικά, τα Χριστούγεννα.

Η αλήθεια είναι πως είτε λατρεύετε το χειμώνα - όπως εγώ - είτε ζαρώνετε απ' το φόβο σας κάθε φορά που πλησιάζει αυτή η εποχή, θα πρέπει να συμφωνήσετε ολόψυχα πως δεν υπάρχει τίποτα πιο χαλαρωτικό και παρηγορητικό από μια κούπα ζεστή σοκολάτας ή τσαγιού να σας κρατάει συντροφιά τα βροχερά χειμερινά απογεύματα. Αν το ζεστό ρόφημα της επιλογής σας συνοδεύεται κι από ένα κομμάτι κέικ, λίγη σαντιγί και την αγαπημένη σας μουσική να παίζει από πίσω, τότε ορίστε, βρίσκεστε σ' έναν επίγειο παράδεισο.

Χειμώνας σημαίνει επίσης πως μπορείτε να φορέσετε όλα τα ζεστά ρουχαλάκια που ονειρεύεστε. Κασκόλ, γάντια, φαρδιά πουλόβερ – οτιδήποτε μάλλινο βρίσκεται δίπλα σας για να σας κάνει να

νιώσετε άνετα και ζεστά όλη την ημέρα. Προσωπικά, το λατρεύω όταν επιστρέφω στο σπίτι μετά από μια μεγάλη και κουραστική μέρα και το μόνο που έχω να κάνω είναι να βάλω το πιο άνετο πουλοβεράκι μου και τις μάλλινες κάλτσες μου για να νιώσω και πάλι καλά.

Ωστόσο, αυτό που λατρεύω περισσότερο στο χειμώνα είναι να κουρνιάζω στον καναπέ μου με μια ζεστή κουβερτούλα και έχοντας ως συντροφιά ένα καλό βιβλίο. Κάποιοι υποστηρίζουν πως το διάβασμα είναι καλοκαιρινή ενασχόληση, κι εγώ δεν θα μπορούσα να διαφωνήσω περισσότερο! Υπάρχει τόσο ποικιλία εξαιρετικών χειμερινών αναγνωσμάτων τα οποία μπορείτε να απολαύσετε εκείνες τις βροχερές ή χιονισμένες μέρες που σας κρατούν μέσα στο σπίτι. Ορίστε και μερικές προτάσεις για εσάς που είστε ακόμα αναποφάσιμοι:

Πάντοτε θεωρούσα το χειμώνα ως την πιο κατάλληλη εποχή για παραμύθια και ιστορίες φαντασίας. Μερικές από τις αγαπημένες μου ιστορίες που θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας είναι οι εξής:

Το Χόμπιτ του J. R. R. Tolkien: Η προφανής πρώτη επιλογή. Πρόκειται για την ιστορία ενός χόμπιτ που ενώ το μόνο που ήθελε ήταν να περάσει ήσυχα τη μέρα του στο σπίτι του, βρίσκεται ξαφνικά σε μια αποστολή η οποία έχει να κάνει με πολλούς νάνους, το υπέρτατο δαχτυλίδι που σε κάνει άπληστο αλλά και ανίκητο - και αόρατο - και έναν αρκετά τρομαχτικό και πάμπλουτο δράκο.

Hogfather του Terry Pratchett: Μια ιστορία που αναφέρεται στο πως ο Θάνατος αποφάσισε μια μέρα να αναλάβει τα καθήκοντα του Αγίου Βασιλή, δε μπορεί παρά να είναι το τέλει χειμερινό ανάγνωσμα. Γραμμένο από έναν πολυαγαπημένο συγγραφέα μυθιστορημάτων φαντασίας που απεβίωσε πρόσφατα και του οποίου τα βιβλία είναι, πολύ απλά, καταπληκτικά.

Four Tales του Philip Pullman: Ακόμη ένα υπέροχο βιβλίο για να διαβάσετε κατά τη διάρκεια του χειμώνα, αφού περιέχει τέσσερα πρωτότυπα παραμύθια από τον Philip Pullman, συγκεκριμένα τα The Firework-Maker's Daughter, I Was A Rat, Clockwork και The Scarecrow and His Servant. Είναι κατάλληλο τόσο για παιδιά όσο και για ενήλικες και επίσης κυκλοφορεί σε μια πανέμορφη έκδοση με σκληρό εξώφυλλο, πράγμα που το καθιστά το ιδανικότερο δώρο.

Τα κλασικά γοτθικά λογοτεχνικά έργα είναι επίσης ιδανικά γι' αυτή την εποχή. Μερικά από τα αγαπημένα μου είναι:

Τζέιν Έιρ της Σάρλοτ Μπροντέ: Ποιος δε γνωρίζει την κλασική πλέον ιστορία της γκουβερνάντας Τζέιν, η οποία άρχισε να εργάζεται στο σπίτι του κ. Ρότσεστερ, ανακάλυψε τα πιο σκοτεινά μυστικά του και τον ερωτεύτηκε παράφορα;

Ανεμοδαρμένα Ύψη της Έμιλι Μπροντέ: Το μοναδικό ολοκληρωμένο μυθιστόρημα της Έμιλι ακολουθεί την ιστορία του Χίθκλιφ, ο οποίος επιστρέφει στην οικογένεια που τον υιοθέτησε μετά από πολλά χρόνια, για να πάρει εκδίκηση ενάντια σ' αυτούς που του φέρθηκαν άσχημα. Μια έντονη ιστορία αγάπης και εκδίκησης, ατμοσφαιρική και πανέμορφη.

 Ρεμπέκα της Daphne du Maurier: Μια λιγότερο γνωστή αλλά εξίσου υπέροχη γοτθική ιστορία. Όταν η Ρεμπέκα δέχεται την πρόταση γάμου του γοητευτικού χήρου Μαξίμ ντε Γουίντερ και μετακομίζει στο σπίτι του, δεν μπορεί να φανταστεί πόσο δυνατή επιρροή έχει ακόμα η νεκρή γυναίκα του σε όλα γύρω της...

Εσείς που προτιμάτε τη σύγχρονη λογοτεχνία θα μπορούσατε να επιλέξετε ένα από τα ακόλουθα:

 The Snow Child της Eowyn Ivey: Μια πολύ συγκινητική και όμορφη οικογενειακή ιστορία που διαδραματίζεται στην Αλάσκα τη δεκαετία του 1920. Πρόκειται για την ιστορία ενός άτεκνου ζευγαριού που ανακαλύπτει ένα περίεργο μικρό κοριτσάκι στα δάση της και της φέρεται σαν δικό τους παιδί, παρόλα τα μυστικά που εκείνη κρύβει.

 A Winter Book της Tove Jansson: Μπορεί το όνομα της συγγραφέως να σας φαίνεται γνωστό, αφού πρόκειται για τη δημιουργό των Μούμινς. Αυτό το βιβλίο είναι μια συλλογή διηγημάτων εμπνευσμένων από τη ζωή και τις παιδικές αναμνήσεις της συγγραφέως. Τις ιστορίες επίσης συνοδεύουν μερικές υπέροχες φωτογραφίες Φινλανδικών τοπίων.

Αυτοί είναι απλώς μερικοί από τους πολλούς λόγους για τους οποίους κάποιος μπορεί να αγαπά και να απολαμβάνει το χειμώνα. Ακόμα και οι πιο γκρινιάρηδες από σας σίγουρα θα γνώψατε στα κρυφά καταφάτικα σε τουλάχιστον ένα από τα σημεία που ανέφερα - αν όχι, σκεφτείτε τα Χριστούγεννα και τα ταξίδια σε χιονισμένους προορισμούς! Πάω τώρα να φτιάξω μια ζεστή σοκολάτα και να κουκουλωθώ στην κουβέρτα μου για να διαβάσω τη συνέχεια του βιβλίου μου.

ΡΟΛΑ ΚΑΝΕΛΑΣ ΜΕ ΒΑΤΟΜΟΥΡΑ

Προετοιμασία: 15'

Χρόνος αναμονής: 30'

Ψήσιμο: 35 - 40'

Λόγω του εορταστικού κλίματος που μας πρόλαβε σχεδόν, αποφασίσαμε να φτιάξουμε ρολά κανέλας! Την παραδοσιακή συνταγή που βρήκαμε στο site της Betty Crocker.

Αρχίσαμε από την ζύμη και την φτιάξαμε με επιτυχία, πράγμα που μας έδωσε θάρρος να συνεχίσουμε.

Την αφήσαμε στην άκρη να φουσκώσει και φτιάξαμε την γέμιση, αλλά προσθέσαμε και μέρικα κόκκινα και ευωδιαστά φρούτα του δάσους!

Αφού η ζύμη φούσκωσε, την ανοίξαμε και προσθέσαμε την γέμιση.

Μισή ώρα μετά κόψαμε σε ροδέλες και τις τοποθετήσαμε στο ταψί.

Έδειχναν τόσο όμορφα που ενθουσιαστήκαμε και μόλις τα βάλαμε στον φούρνο όλο το σπίτι μύριζε υπέροχα!

Ευτυχώς στην γεύση ήταν ακόμα καλύτερα!

Αποστολή εξετελέσθη! Τα συνοδέψαμε με αρωματικό τσάι και καλή παρέα. Σας προτείνουμε να κάνετε το ίδιο, εφόσον αποφασίσετε να τα δοκιμάσετε!

Ορίστε και το λινκ σε περίπτωση που θέλετε να τα δοκιμάσετε επίσης.

<http://www.bettycrocker.com/recipes/old-fashioned-cinnamon-rolls/988d41dd-c0f6-4fe4-a012-b42c770f95f7?src=SH>

FANTASTICON

ΚΕΙΜΕΝΟ | ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ : Μαρία Χεκίμογλου

Fantasticon στην Ελλάδα, στο Κολωνάκι, Αθήνα. Η διημερίδα αυτή ήταν αφιερωμένη σε όλους τους λάτρεις του φανταστικού σε οποιαδήποτε μορφή του, είτε είναι βιβλία, παιχνίδια, ταινίες, μουσική, ακόμα και κοσμήματα!

Μπαίνοντας στον πρώτο εκθεσιακό χώρο είδαμε μια συλλογή από τα πιο αντιπροσωπευτικά του φανταστικού σε έντυπη μορφή, από τα παγκοσμίως γνωστά μέχρι ελληνικές αξιόλογες προσπάθειες, στο χώρο των κόμιξ αλλά και του βιβλίου. Στην επόμενη αίθουσα, εκτός από κάποια ακόμη βιβλία και κόμιξ, βρήκαμε και πολλές εντυπωσιακές φιγούρες - αγαπημένη μου αυτή του Σάρουμαν - αλλά και χειροποίητα κοσμήματα και αξεσουάρ πάντα με το φανταστικό ως έμπνευση. Ενέδωσα σε κάποια βιβλία, αλλά και σε ένα τέλειο t - shirt Batman με ανάγλυφο λογότυπο!

Η έκθεση ήταν κατάμεστη, γεμάτη με άτομα όλων των ηλικιών, κάτι που με εξέπληξε ευχάριστα και μου απέδειξε ότι η αγάπη για το φανταστικό δεν έχει ηλικία. Φυσικά, δεν έλειπαν και οι καλλιτέχνες αλλά και εκπρόσωποι διαφόρων λεσχών σχετικών με το χώρο, οι οποίοι ήταν πολύ φιλικόι και προσιτοί, έτοιμοι να ανταλλάξουν απόψεις και να συζητήσουν χαλαρά με τους επισκέπτες.

Η τελευταία αίθουσα του ισογείου ήταν αφιερωμένη κυρίως στα επιτραπέζια παιχνίδια, με τους επισκέπτες να μπορούν να διαλέξουν οποιοδήποτε για να παίξουν με την παρέα τους. Αξίζει να αναφερθεί ότι το πρόγραμμα των εκδηλώσεων καθ' όλη τη διάρκεια του διημέρου ήταν γεμάτο και πλούσιο, ανοιχτό σε όλους τους συμμετέχοντες δωρεάν. Παιχνίδια, σεμινάρια, παρουσιάσεις βιβλίων, ομιλίες, ταινίες, μουσικές παραστάσεις και διαγωνισμοί έλαβαν χώρα κατά κύριο λόγο στις υπόλοιπες αίθουσες εκτός του ισογείου.

Σάββατο το απόγευμα που πήγα, παρακολούθησα και μια μικρή συναυλία από τη Fantasy Choir, μία νεοσύστατη χορωδία με θεματολογία από τον κόσμο του φανταστικού, η οποία μας “μάγεψε” πραγματικά με τις μελωδίες της! Για όποιον ενδιαφέρεται, μπορεί να μάθει περισσότερα για να μάθετε περισσότερα για τη χορωδία - και να ακούσει τη δουλειά τους - στη σελίδα τους στο Facebook, Fantasy Choir.

Μιλήσαμε με τον Πρόεδρο του Συλλόγου Φίλων Φανταστικού, το Θανάση, και με το Γραμματέα, Κωνσταντίνο, οι οποίοι μου περιέγραψαν λίγο πολύ το πώς γεννήθηκε η ιδέα, ποιος είναι ο Σύλλογος Φίλων Φανταστικού και ποιο είναι το μέλλον στο οποίο αποσκοπεί αυτό το εγχείρημα. «Όλο αυτό ξεκίνησε πριν ένα χρόνο περίπου», μας είπε ο Κωνσταντίνος, “σε ένα μικρό βιβλιοπωλείο, με την εκδήλωση ‘three days to bring them all’, όπου μαζευτήκαμε συγγραφείς, εκδότες, καλλιτέχνες, όλος ο κόσμος του χώρου και είπαμε “πότε θα γίνει ένα μεγάλο con στην Αθήνα, στην Ελλάδα;” Βλέπαμε ότι τα πράγματα ήταν δύσκολα, είχαμε και έχουμε ακόμα οικονομική κρίση, αλλά όταν υπάρχει αγάπη και θες να κάνεις πραγματικά κάτι, εννοείται ότι βρίσκονται τρόποι [...] Και τώρα, ένα χρόνο μετά, είμαστε εδώ! Η ανταπόκριση του κόσμου είναι απίστευτη, ήδη από την πρώτη μέρα! Είμαστε πολύ ικανοποιημένοι!»

«Ο σύλλογος φίλων του φανταστικού δημιουργήθηκε πριν από μερικά χρόνια», μας πληροφόρησε ο Θανάσης, “με σκοπό να διοργανώσει εκδηλώσεις γύρω από το φανταστικό, είτε αυτό είναι επιστημονική φαντασία, είτε τρόμος, είτε high fantasy όπως του Τόλκιν. Αγκαλιάζουμε όλο το εύρος της κουλτούρας αυτής, από ταινίες, βιβλία, κόμικ, σχεδιαστές, καλλιτέχνες, θέατρο, μουσική, ως οτιδήποτε μπορεί να φανταστεί κανείς σε σχέση με το φανταστικό.

Ο σκοπός του συλλόγου ουσιαστικά είναι αυτή η διοργάνωση των συνεδρίων, και θέλουμε κάθε χρόνο να κάνουμε μεγαλύτερα και με περισσότερο ενδιαφέρον για το κοινό συνέδρια. Θέλουμε να εισάγουμε νέο κόσμο στην κουλτούρα του φανταστικού, αλλά και να βοηθήσουμε τους ήδη μυημένους να εντρυφήσουν ακόμα περισσότερο και ουσιαστικά να διευρύνουν τους ορίζοντές τους. Για παράδειγμα, υπήρχαν πολλοί σήμερα που ενδιαφέρθηκαν για παιχνίδια ρόλων που δεν είχαν ξαναπαίξει, άλλοι ενδιαφέρθηκαν για εργαστήρια συγγραφής τα οποία διοργανώσαμε με γνωστούς και πετυχημένους συγγραφείς του είδους [...]

Η αρχική ιδέα γεννήθηκε σε μία διημερίδα λογοτεχνικού περιεχομένου μικρής κλίμακας, στην οποία όμως βρέθηκαν αρκετοί άνθρωποι που αγαπάνε το χώρο και μέσα στην πλάκα επώθηκε

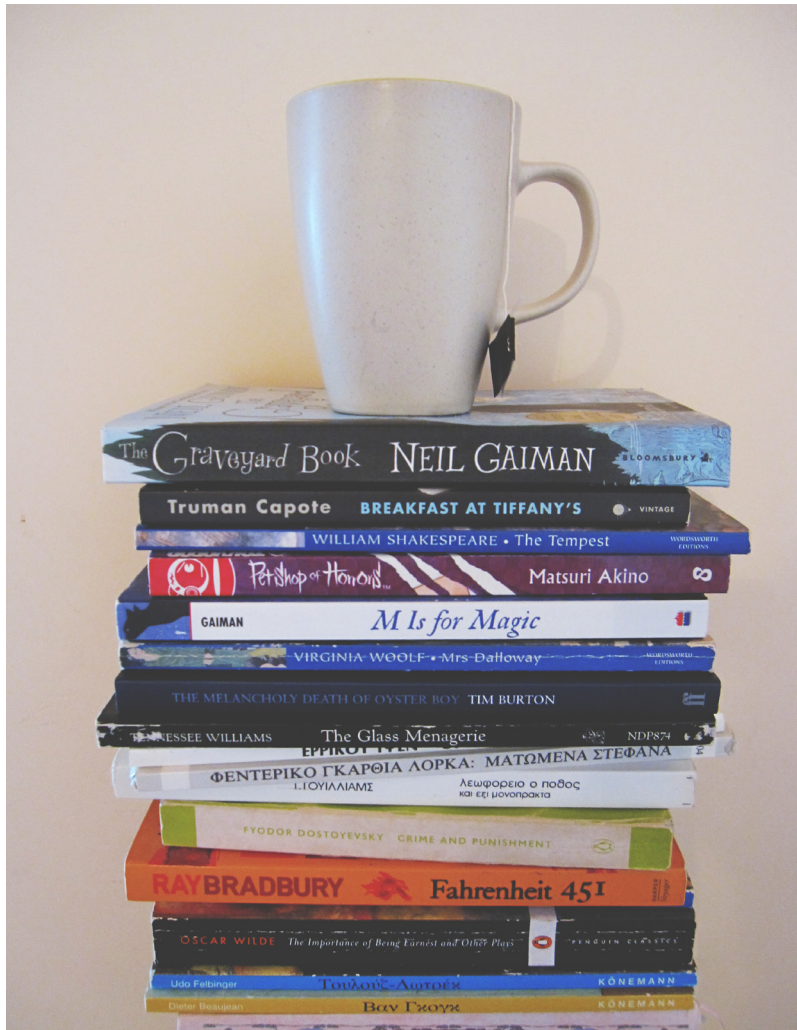
η ιδέα, τι ωραία θα ήταν να κάναμε ένα convention όπως του εξωτερικού. Εκείνη τη στιγμή όλοι γέλασαν, αλλά σήμερα αυτό το γέλιο έχει γίνει γέλιο χαράς με την πραγματοποίηση του con.

Στο μέλλον, ο σύλλογος φίλων του φανταστικού θέλει να καθιερωθεί [...]

Το πρώτο είναι το Fantasticon 2015, θέλουμε να φτάσουμε στο 2115 και στο άπειρο αν γίνεται, και να το κάνουμε μεγαλύτερο, να το διευρύνουμε και ως προς το κοινό και ως προς το θέμα του, και ως προς τη χαρά που θα παίρνει ο κάθε επισκέπτης κάθε φορά που έρχεται. Κάθε χρόνο θέλουμε να έρχονται καινούρια πρόσωπα, να κερδίζουμε έναν ακόμα «φαντασιόπληκτο» - με την καλή έννοια, έναν οπαδό του fantasy - ο οποίος θα έρχεται γιατί ξέρει πως θα βρει ανθρώπους εδώ με τους οποίους μπορεί να περάσει καλά, έστω για δύο μέρες.»

Αυτά από τη διημερίδα του Fantasticon! Για όποιον δεν κατάφερε να έρθει, ελπίζουμε να προσφέραμε μια μικρή γεύση. Εμείς αναμένουμε για τις επόμενες χρονιές μια ακόμα μεγαλύτερη έκθεση, με ακόμα περισσότερα δρώμενα και μεγαλύτερη προσέλευση κόσμου. Είμαστε σίγουροι ότι η διοργάνωση θα γίνεται καλύτερη και πιο επιτυχημένη όσο περνάει ο καιρός - κι εμείς θα είμαστε σίγουρα εκεί για να το δούμε!

Να θυμηθώ...

1. Να φάω μόνο τα καλυμμένα με σοκολάτα δημητριακά, κατευθείαν από το κουτί.
2. Να αγοράσω ένα ωραίο τετράδιο και να μην γράψω σε αυτό ποτέ.
3. Να εκτυπώσω τις φωτογραφίες των εχθρών μου για να τις κάψω.
4. Να τρέξω μία ώρα για να φάω μετά τσιζκέικ.
5. Να αγοράσω λαχανικά. Να τα αφήσω να σαπίσουν.
6. Να μείνω ως αργά ξύπνια-ος, χωρίς λόγο.
7. Να αγοράσω βιβλία. Να τα κάνω μια στοίβα. Να μην τα διαβάσω ποτέ.

BACK TO BASICS

Ποια σημεία πρέπει να προσέχουμε στην ετικέτα ενός καλλυντικού προϊόντος και ποια συστατικά να προτιμάμε

ΚΕΙΜΕΝΟ : Γεωργία Μιχοπούλου
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ : Μιμίκια Μιχοπούλου

Στον κόσμο της σύγχρονης Κοσμητολογίας οι ρυθμοί ανάπτυξης και εξέλιξης είναι πράγματι αξιοθαύμαστοι. Πληθώρα καλλυντικών προϊόντων κάθε λογής εμφανίζονται στα ράφια των καταστημάτων, των φαρμακείων, των σούπερ μάρκετ. Ακόμα και μεγάλες αλυσίδες ρούχων, λανσάρουν την δική τους σειρά καλλυντικών. Ή μπορούμε φυσικά να τα αγοράσουμε διαδικτυακά.

Πρωτοποριακές φόρμουλες και νέα συστατικά σε πολλά καινούργια καλλυντικά προϊόντα, υπόσχονται θεαματικές αλλαγές στην εμφάνιση και την ψυχολογία, όσων προτίθενται να τα δοκιμάσουν. Μαγεμένοι από το εντυπωσιακό design των συσκευασιών τους ακόμα και από τις διαφημίσεις, δεν δίνουμε σημασία σε σημαντικές λεπτομέρειες με αποτέλεσμα ,συχνά να παρασυρόμαστε σε λάθος επιλογές.

Επειδή όμως οι εποχές είναι δύσκολες , καλό είναι να είμαστε περισσότερο προσεκτικοί στον τρόπο που θα επιλέξουμε να αγοράσουμε κάποιο καλλυντικό προϊόν που μας ενδιαφέρει. Με ποια κριτήρια θα επιλέξουμε τα κατάλληλα για εμάς καλλυντικά προϊόντα? Τι σημαίνουν όλα αυτά τα σύμβολα στις ετικέτες των προϊόντων και γιατί είναι χρήσιμα να τα γνωρίζουμε? Ποια συστατικά είναι επικίνδυνα και πρέπει να τα αποφεύγουμε?

Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Νομοθεσία , τα καλλυντικά προϊόντα που προορίζονται να διατεθούν στην Ευρωπαϊκή αγορά πρέπει να

πληρούν ορισμένες βασικές προϋποθέσεις, ώστε να διαφυλαχθεί η ασφάλεια της υγείας των καταναλωτών.

Κάθε ετικέτα που βρίσκεται στα καλλυντικά προϊόντα πρέπει να αναγράφει τα εξής στοιχεία:

Το όνομα, ή την επωνυμία και τη διεύθυνση του κατασκευαστή, ή του εκπροσώπου του, ο οποίος έχει θέσει το προϊόν σε κυκλοφορία, στην Ευρωπαϊκή αγορά,

-Τη χώρα προέλευσης του καλλυντικού.

-Τα συστατικά του προϊόντος, κατά σειρά βάρους ή όγκου

-Την ημερομηνία λήξης

-Το χρονικό διάστημα, μέσα στο οποίο πρέπει να καταναλωθεί το προϊόν, από τη στιγμή που το ανοίξουμε(να σημειώσω ότι ο αριθμός που βρίσκεται μέσα στο σύμβολο και αντιπροσωπεύει τους μήνες που μπορεί να διατηρηθεί το καλλυντικό, διαφέρει ανάλογα το προϊόν).

- Τυχόν ειδικές προφυλάξεις, δηλαδή επιπλέον οδηγίες που δεν περιέχονται στις βασικές οδηγίες χρήσης του προϊόντος , αλλά σε ειδικό φυλλάδιο που βρίσκετε επιπλέον μέσα στη συσκευασία.

-Τον αριθμό αναφοράς ή τον αριθμό έγκρισης, που το προϊόν έχει λάβει στην άδεια κυκλοφορίας του.

-Τη λειτουργία του προϊόντος

Επιπλέον συχνά συναντάμε τα σύμβολα της ανακύκλωσης.

καθώς και ειδικό σύμβολο που δηλώνει ότι το συγκεκριμένο προϊόν είναι εύφλεκτο.

Ας υποθέσουμε λοιπόν ότι το προϊόν που επιθυμούμε να αγοράσουμε αναγράφει τα παραπάνω στοιχεία και φαίνεται εκ πρώτης όψεως ασφαλές. Τι γίνεται με τα συστατικά όμως? Τα περισσότερα καλλυντικά που είναι διαθέσιμα στην αγορά, είναι σύμφωνα με τα πρωτόκολλα του ΕΟΦ, επομένως δεν περιέχουν επικίνδυνες ουσίες και δεν δοκιμάζονται σε ζώα. Ωστόσο πολλά από τα παραπάνω προϊόντα μπορεί να περιέχουν ουσίες που δεν είναι και οι ιδανικότερες για την υγεία του δέρματός μας, ενώ είναι δυνατό να βλάψουν ακόμα και τον οργανισμό μας. Η αλήθεια είναι πως υπάρχουν χιλιάδες συστατικά που χρησιμοποιούνται στην παρασκευή των καλλυντικών προϊόντων και αν ξεκινούσα να τα αναλύσω, πιθανότατα να μην μου έφτανε ολόκληρο το τεύχος του περιοδικού μας. Για το λόγο αυτό θα επικεντρωθώ σε κάποια από τα συστατικά που σύμφωνα με την προσωπική μου άποψη και σχετικές έρευνες, είναι καλό να αποφεύγουμε.

Parabens (methylparaben,propylparaben,ethylparaben,butylparaben): Τα parabens (παραβένες) και τα παράγωγά τους είναι ευρέως γνωστά συντηρητικά τόσο για τη συντήρηση καλλυντικών όσο και τροφίμων. Τα τελευταία χρόνια μελέτες σχετικά με την τοξικότητά τους τα έχουν ενοχοποιήσει για την εμφάνιση διαφόρων τύπων καρκίνου, όταν η χρήση τους είναι συχνή. Η απόκτηση λοιπόν περισσότερων δεδομένων σχετικά με τον κίνδυνο από τη συστηματική έκθεση του ανθρώπινου οργανισμού στα parabens είναι απαραίτητη. Ας σημειώσουμε πως η αντίληψη που κυριαρχούσε ότι η χρήση τους είναι απόλυτα ασφαλής για τον άνθρωπο, έχει σαφώς κλονιστεί.

Silicones: Οι σιλικόνες και τα παράγωγά τους, χρησιμοποιούνται ευρέως σε καλλυντικά προσώπου και μαλλιών, γιατί αφήνουν μια βελούδινη υφή καθώς έχουν σαν κύριες ιδιότητες τις μαλακτικές και προστατεύουν το δερματικό φραγμό. Οι τυχόν παρενέργειες από την ύπαρξη σιλικόνης στα καλλυντικά είναι το νέο θέμα που εγείρει πολλές συζητήσεις και πολλοί παραγωγοί καλλυντικών σπεύδουν να βάλουν στις ετικέτες τους πως τα προϊόντα τους δεν περιέχουν σιλικόνη.

Παρά το γεγονός ότι πολλές διεθνείς επιτροπές και οργανισμοί, έχουν καταλήξει στο συμπέρασμα πως επιλεγμένες σιλικόνες δεν αποτελούν κανένα κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, πολλές ομάδες καταναλωτών, και μη κυβερνητικές οργανώσεις αναφέρονται συχνά στους πολλαπλασιαστικούς πιθανούς κινδύνους από την σιλικόνη τόσο για τον άνθρωπο, όσο και το περιβάλλον.

Paraffinum liquidum/ mineral oil: Το παραφινέλαιο χρησιμοποιείται σε πάρα πολλά είδη καλλυντικών, έχει εξαιρετικά μαλακτικές ιδιότητες, και είναι παράγωγο του πετρελαίου. Η εφαρμογή του στο δέρμα δημιουργεί ένα φιλμ που να μην συγκρατεί την υγρασία στο δέρμα, ωστόσο φράζει τους πόρους του λόγω της παχύρρευστης σύνθεσής του, με αποτέλεσμα το δέρμα να μην μπορεί να “αναπνεύσει”.

Propylene glycol: Η προπυλενογλυκόλη κατατάσσεται στις υγροσκοπικές ουσίες. Πρόκειται για ένα πολύ καλό υδατικό συστατικό ακόμα και σε μικρές συγκεντρώσεις, ενώ έχει και άλλες ιδιότητες που την κάνουν εύκολα χρηστική σε πολλά καλλυντικά όπως: ενυδατικές κρέμες, μάσκες προσώπου και αποσμητικά. Προέρχεται από το προπυλένιο το οποίο λαμβάνεται από τα έλαια του πετρελαίου και κατέχει την 5η θέση ως αλλεργιογόνο, αφού μπορεί να προκαλέσει αλλεργικές δερματίτιδες.

Triethanolamine, TEA : Πολυλειτουργική ουσία με ευρεία διάδοση στα καλλυντικά παρασκευάσματα ως ρυθμιστικός παράγοντας. Η ουσία αυτή και τα παράγωγά της είναι ικανή να προκαλέσει αλλεργική δερματίτιδα, τοπικό ερεθισμό και έκζεμα.

triclosan: η χρήση του ως αντιβακτηριδιακό παράγοντα το καθιστά υπεύθυνο για ορμονικές δυσλειτουργίες καθώς και για την εμφάνιση αλλεργιών. Μπορεί να βλάψει κάθε μορφή υδάτινης ζωής καθώς δε διασπάται. Επίσης, μπορεί να αυξήσει την αντίσταση στα αντιβιοτικά.

Εκτός από τα παραπάνω συστατικά, υπάρχουν σαφώς και πολλά άλλα μέσα στα καλλυντικά που η συχνή τους χρήση είναι πιθανό να προκαλέσει κυρίως αντιδράσεις στο δέρμα. Κάθε δέρμα (ανάλογα τον τύπο του, ευαίσθητο, ξηρό λιπαρό, μεικτό) αλλά και την κατάσταση στην οποία βρίσκεται, αντιδρά φυσικά διαφορετικά σε κάθε συστατικό, είτε αυτό είναι φυτικό είτε χημικό. Καλό πάντως είναι να διαλέγουμε καλλυντικά που περιέχουν συστατικά που προέρχονται από φυτά και ουσίες θαλάσσιας προέλευσης. Το σημαντικότερο, είναι να γνωρίζουμε τον τύπο του δέρματος μας και τις ανάγκες του(σε αυτό μπορεί να μας βοηθήσει η γνώμη ενός ειδικού, αισθητικού ή δερματολόγου), ώστε να αγοράσουμε τα καλλυντικά που είναι κατάλληλα για τη φροντίδα του δέρματος μας. Έτσι θα ελαχιστοποιήσουμε και τις πιθανότητες για ανεπιθύμητες αντιδράσεις από την εφαρμογή ακατάλληλων προϊόντων.

Το άρθρο αυτό, σε καμία περίπτωση δεν έχει στόχο να σας τρομάξει. Ελπίζω να σας ενημερώσει και να σας βοηθήσει στις επόμενες αγορές σας. Τα καλλυντικά πρέπει να είναι σύμμαχοι και όχι εχθροί του δέρματος και κατά συνέπεια και της υγείας μας. Να θυμάστε αξίζει να αφιερώσετε λίγο παραπάνω από τον πολύτιμο χρόνο σας, για να διαβάσετε προσεκτικά την ετικέτα του καλλυντικού που επιθυμείτε να αγοράσετε , αλλά και τις οδηγίες χρήσης του, ώστε να αποφύγετε αργότερα τις " δυσάρεστες εκπλήξεις".

Βοηθητικές ιστοσελίδες και βιβλιογραφία

www.aesthetics.gr

www.kepka.org

"Καλλυντικά συστατικά και εφαρμογές" Μουλοπούλου - Καρακίτσου

NAME TOPOGRAPHY

ΚΕΙΜΕΝΟ : Ελεάννα Μπουραντάνη

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ : Κριστιάνα Λάλλου, Μιμίκια Μιχοπούλου

Το όνομά μου είναι ένα βασανισμένο θηρίο. Από τα δύο ονόματα που μου έχουν δοθεί, το ένα είναι της γιαγιάς μου, το άλλο της αγίας που γιόρταζε τη μέρα που γεννήθηκα. Η μητέρα μου επέλεξε να παντρέψει τα δύο ονόματα, παγιώνοντας την αίσθηση μοναδικότητάς μου, της αυτονομίας μου. Δεν κουβαλούσα το όνομα της γιαγιάς μου, όπως συνηθίζεται στα παιδιά των Ελληνικών οικογενειών. Είχα το δικό μου. Κανείς δεν με αποκάλεσε κάτι διαφορετικό ώσπου χρειάστηκε να μετακομίσω σε άλλη χώρα και το όνομά μου παραήταν μοναδικό για να το μοιράζομαι και να το προφέρουν οι άλλοι. Η αίσθηση του εαυτού μου κομματιάστηκε, έγινε πολλά ονόματα.

Όλοι πρέπει να έχουν κάποιο όνομα. Συχνά είναι ένας συνδυασμός ενός προσωπικού ονόματος και του οικογενειακού, λες και ένα υπάρχει για να θυμίζει πως κάπου ανήκεις κι ένα για να σε διαχωρίζει. Πώς γίνεται η ατομικότητα συνδυασμός, μικρός ή μεγάλος, σύμφωνων και φωνηέντων; Εκ πρώτης όψεως, η ονοματοδοσία υπάρχει για αναγνωρίζουμε, να κατανοούμε. Το τριαντάφυλλο, άλλωστε, είναι πάντα τριαντάφυλλο σύμφωνα με τον Shakespeare, και θα μύριζε το ίδιο γλυκά όπως και να το έλεγαν. Θέλουμε να πιστεύουμε πως υπάρχει μια απόσταση μεταξύ ενός πράγματος και του ονόματός του και αυτή η απόσταση είναι η καθησυχαστική διεκδίκηση της ατομικότητας, ενώ ξεχνάμε να κάνουμε μια ερώτηση: ποιος είναι αυτός που ονομάζει; Όταν η Αλίκη ρώτησε τον Χάμπτι-Ντάμπτι αν υπάρχει κάποιος τρόπος να κάνει τις λέξεις να σημαίνουν διαφορετικά πράγματα, της απάντησε "Το ερώτημα είναι, ποιος θα είναι ο αφέντης -- αυτό είναι όλο."

Ο Γάλλος φιλόσοφος της δύναμης και της γνώσης, Michel Foucault, κατέγραψε με μεγάλη λεπτομέρεια πώς οι επιστήμες ταξινομούσαν, κατηγοριοποιούσαν και ονόμαζαν τα πράγματα, και πώς αυτό ήταν μια απόλυτη πολιτική πράξη, κάνοντας τον ονοματοποιό να έχει δύναμη πάνω σε αυτό που ονομάζεται. Το να ονομάζει κανείς είναι ισχυρότατο, παίρνει την εξουσία του από τη σχεδόν μαγική θέση που έχει η γλώσσα στον κόσμο μας. Ο Εβραϊκός θεός δημιούργησε τον κόσμο λέγοντας “εγένετο φως”. Ο Αδάμ, ο πρώτος άνθρωπος, ονόμασε κάθε πλάσμα που δημιούργησε ο θεός -- μια πράξη που την ίδια στιγμή τον ένωσε με τον κόσμο και τον διαχώρισε από αυτόν, του έδωσε δύναμη πάνω σε αυτόν. Η μαγεία και οι θρησκευτικές τελετουργίες συνδέονται με τη γλώσσα και την ικανότητά της να διαμορφώνει. Το “Αμπρακατάμπρα” προέρχεται από το Αραμαϊκό “avra kedabra”, “δημιουργώ μιλώντας”. Όταν κάποιος άλλος μας ονομάζει, είτε είναι οι επιστήμες του Foucault είτε ο πατέρας μας, αυτός ο κάποιος έχει δύναμη επάνω μας, όπως ο Αδάμ που ονόμασε τα πλάσματα του κόσμου, ένα προνόμιο που του δόθηκε από τον ίδιο το θεό.

Ο πατέρας μου δεν διάλεξε το μικρό μου όνομα, αλλά σίγουρα κουβαλάω το επίθετό του, που του έδωσε ο δικός του πατέρας. Σε έναν κόσμο όπου οι γιοι παίρνουν τα ονόματα των πατεράδων, οι κόρες πάλι των πατεράδων και οι γυναίκες των συζύγων τους, το επίθετο του πατέρα μου είναι καταδικασμένο σε αφανισμό καθώς είναι μοναχογιός με δύο κόρες. Σε ένα οικογενειακό όνομα υπάρχει αφοσίωση και συγγένεια. Υπάρχει επίσης κυριαρχία και μια μεγάλη πατριαρχική ιστορία. Αν τα παιδιά ανήκουν σε κάποιον, είναι στις γυναίκες που τα γέννησαν -- η πατρότητα πάντα αμφισβητείται. Η θέσπιση ενός πατρογονικού συστήματος ονοματοδοσίας σημαίνει ότι οι πατεράδες μπορούν να διεκδικήσουν τα παιδιά. Είναι η μαγική γλώσσα της πατριαρχίας. Λιγάκι σαν να γράφεις το όνομά σου σε ένα αντικείμενο για να πεις σε όλους πως σου ανήκει.

Αν η κυριαρχία πάνω στα ονόματα των γυναικών είναι ένα γλωσσικό ξόρκι εις βάρος τους, δεν είναι παράξενο που οι γυναίκες έπρεπε να χρησιμοποιούν ψευδώνυμα για να ακουστεί η φωνή τους. Οι Αδερφές Bronte δημοσίευσαν τα έργα τους ως Αδερφοί Bell, μιά λογοτεχνική μεταβολή φύλου που τους χάρισε τη μαγική δύναμη της ονοματοδοσίας: μετονομάστηκαν σε άντρες, ώστε να ακουστούν τα λόγια τους. “Είμαι ο Κανέναν! Ποιος είσαι εσύ; / Είσαι κι εσύ Κανέναν; / Τότε είμαστε οι δυο μας -- μην το πεις πουθενά!” έγραψε η μοναχική ποιήτρια Emily Dickinson - μια έκκληση στην ανωνυμία και την ασφάλεια που δίνει. Περισσότερο από ασφάλεια, δίνει δύναμη, καθώς αντιστρέφει την αδικία της ονοματοδοσίας. Μένοντας ανώνυμος, δεν διεκδικείς όνομα κανένα. Απελευθερώνοντας τον εαυτό σου από τις ταυτότητες που σου επιβάλλονται, μπορείς επιτέλους να μιλήσεις με το τίμημα της απόλυτης εξαίεψης του εαυτού σου. Η Virginia Woolf το είχε καταλάβει αυτό καλά όταν είπε πως στις περισσότερες περιπτώσεις στην ιστορία, ο ‘Ανώνυμος’ ήταν γυναίκα.

Τι είμαστε χωρίς τα ονόματά μας, ακόμη κι αυτά που μας δόθηκαν από τους πατεράδες μας; Είμαστε ξεριζωμένοι. Υπάρχει ένα είδος βίας στο οποίο ειδικεύονταν οι ιδιοκτήτες σκλάβων: καταργούσαν τα ονόματα των ανθρώπων αυτών και τους έδιναν άλλα. Ξεριζωμένοι από τη μητρική τους γη, στερούνταν και τα ονόματα των προγόνων τους παίρνοντας καινούργια, υποτιμητικά, καθώς και τα ονόματα των ιδιοκτητών τους, στην πιο φρικτή χρήση της ονοματοδοσίας ως ιδιοκτησίας που έχει υπάρξει ποτέ. Ο Malcolm X διάλεξε το “X” ως επίθετο για να αντικαταστήσει το όνομα ‘Little’ που είχε επιβληθεί στους προγόνους του - μια πολιτική πράξη σαν αυτή της επιλογής ενός αρσενικού ονόματος ή της ανωνυμίας.

Έτσι, η ονοματοδοσία αντλεί τη μαγεία της από τη δύναμη να σχηματίζει, να δημιουργεί, από την ‘avra kedabra’ της. Η φιλόσοφος Judith Butler έχει γράψει εκτενώς για το πώς η ομιλία είναι επιτελεστική, η γλώσσα ενεργητική και πώς εμείς, ως περιθωριοποιημένοι, μπορούμε να διεκδικήσουμε αυτή τη μαγεία για εμάς και να αλλάξουμε το νόημα των λέξεων, να τις κάνουμε δικές μας. Η Butler μας καλεί, αντί να διαγράψουμε τον εαυτό μας ή και να πάρουμε νέα ονόματα, να προσπαθήσουμε να κάνουμε τα ονόματα πάλι δικά μας.

Δεν έχω βρει ακόμα τρόπο να κάνω το όνομά μου δικό μου. “Έχω τόσα πολλά που δεν ξέρω

από πού να αρχίσω. Η γραμμή μεταξύ αυτών που εγώ διάλεξα και αυτών που μου δόθηκαν έχει θολώσει εδώ και καιρό. Πώς να αλλάξω το νόημα του ονόματος αν, εντέλει, δεν σταματά να με αντιπροσωπεύει; Σημαίνει πως πρέπει να δεχτώ ότι είμαι πολλά άτομα. Πως πρέπει να συμβιβαστώ με το να μην ξέρω ποια πραγματικά είμαι.

Καλώντας κάποιον με το όνομα του, ασκείς εξουσία πάνω του. Η Κίνα, η χώρα των χιλίων ονομάτων, έχει την πιο απίστευτη ιστορία τεχνικών ονοματοδοσίας. Κατά κανόνα, τα αγόρια ονομάζονταν με ενθουσιασμό και δημιουργικότητα, ενώ τα ονόματα των κοριτσιών διαλέγονταν από μια σωρεία κοινών γυναικείων ονομάτων. Οι άντρες παλαιότερων δυναστειών διάλεγαν ξεχωριστά ονόματα για τους εαυτούς τους, όπως ονόματα που επιδείκνυαν κομμάτια του εαυτού τους, σαν μικρές βιογραφίες. Τι φαντάζει ως καλύτερος έλεγχος του εαυτού μας από το να διαλέξουμε το ίδιο μας το όνομα; Μολαταύτα η λειτουργία αυτών των ονομάτων ήταν να καθοδηγήσουν, μέσα σε ένα πολύ άκαμπτο και άνισο σύστημα συγγένειας και κοινωνικών κανόνων.

Οι Κινέζοι αποκαλούνται πολλά πράγματα και αποδέχονται τα ονόματα αυτά με χάρη –κάτι με το οποίο εγώ παλεύω, χάνοντας τον εαυτό μου στα πολλαπλά ονόματα. Παρόλα αυτά το ποιο όνομα θα χρησιμοποιήσουν στην κάθε κοινωνική περίπτωση είναι πολύ σημαντικό και καθορίζεται από αρχαίους κανόνες σεβασμού προς τους μεγαλύτερους και ανωτέρους, του Κονφουκισισμού.

Η ονοματοδοσία είναι, έτι μια φορά, μια άσκηση δύναμης. Πολλαπλά ονόματα σημαίνει περισσότερος περιορισμός και όχι ελευθερία – Το έχω βιώσει αυτό. Μερικές φορές ξεχνάω το όνομα με το οποίο συστήθηκα σε κάποιον, υπογράφω e-mails με διαφορετικό όνομα. Άλλες φορές μου αρέσει να συστήνομαι ως το ένα ή το άλλο, προσπαθώντας να παίξω με τις λέξεις που σημαίνουν εγώ, αλλά ποτέ δεν είναι απελευθερωτικό. Είναι κουραστικό και νιώθω σαν να ζω μια διπλή ζωή, χωρίς να την έχω διαλέξει.

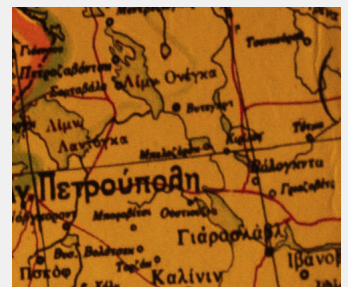
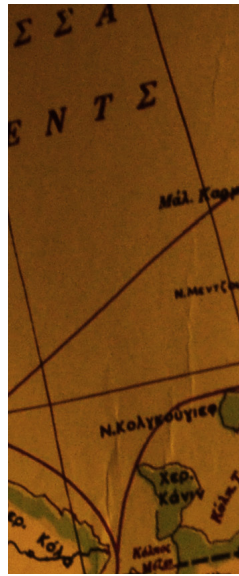
Υπάρχει ένα ζευγάρι Γάλλων φιλοσόφων, οι Deleuze και Guattari, τους οποίους μελετώ τον τελευταίο χρόνο και ίσως είναι το κλειδί στην διαλεύκανση των αντιφάσεων της ονοματοδοσίας και του ίδιου του δικού μου προβληματισμού με τα ονόματα. Γι' αυτούς, ο εαυτός είναι μια διαδικασία. Δεν είμαστε ποτέ το ίδιο πρόσωπο και ποτέ δεν απλώς “είμαστε” -- μόνο “γινόμαστε”. Ονομάζω κάτι πάει να πει καθορίζω κάτι, του δίνω μια ταυτότητα.

Κατά τους Deleuze και Guattari, ακόμα κι αν εσύ ο ίδιος ορίσεις το όνομά σου, και πάλι προσπαθείς να ορίσεις τον εαυτό σου. Για εκείνους το όνομα είναι μια επανάληψη αλλά η επανάληψη δεν σε προσδιορίζει, όπως θα 'λέγαν κάποιοι γλωσσολόγοι. Η επανάληψη είναι εξέλιξη, επειδή η επανάληψη δεν είναι ποτέ η ίδια, είναι πάντα κάτι νέο. Το επαναλαμβανόμενο όνομά σου είναι ένα νέο όνομα, κάθε φορά.

Σκεφτείτε τους νομάδες, λένε, πώς ταξιδεύουν ακολουθώντας ένα μοτίβο – το μοτίβο είναι τελικά, ο εαυτός. Μου αρέσει να σκέφτομαι τον εαυτό σαν μια γεωγραφία, μια ήπειρο που μπορείς να εξερευνήσεις, μια διάσταση στην οποία, παραφράζοντας την Virginia Woolf, μπορείς να είσαι ριζωμένος αλλά και να κυλάς. Αυτό μπορεί να είναι το όνομα για σένα: ένα σημείο αναφοράς ώστε να ξεκινήσεις το ταξίδι σου. Τα ονόματα μου άρχισαν να αλλάζουν, σαν από δική τους θέληση, χωρίς να μπορώ να κάνω κάτι γι αυτό, όταν ταξίδευα, όταν μετανάστευσα, όταν έγινα μια σύγχρονη εκδοχή ενός νομά. Η αλλαγή γεωγραφίας σήμανε την αλλαγή της ονομαστικής μου γεωγραφίας, της τοπογραφίας του εαυτού μου. Όποιος χρειάστηκε να ζήσει σε ένα ξένο μέρος το καταλαβαίνει αυτό, κάποιες φορές επίπονα. Το όνομά σου υπάρχει για να σου υπενθυμίζει συνεχώς ότι είσαι ένας ξένος, ένας εξόριστος. Είναι πολύ ασυνήθιστο, πολύ δύσκολο να το προφέρει κανείς – είτε αυτό, είτε υιοθετείς ένα τοπικό όνομα, ένα μικρότερο όνομα, ένα υποκοριστικό. Κάποιες φορές σου δίνουν ένα, αυθαίρετα.

Όλα αυτά τα ονόματα, εκούσια ή ακούσια παρμένα (κάποια εκούσια και αργότερα μετανιωμένα), είναι ονόματα στον χάρτη του εαυτού μου, που όχι απλά με περιγράφουν αλλά, στην πραγματικότητα, με κάνουν τον άνθρωπο που υπήρξα σε ορισμένο χρόνο και τόπο.

Δεν είμαστε ποτέ το ίδιο άτομο. Μερικές φορές διαφορετικά ονόματα υπάρχουν για να μας το υπενθυμίσουν αυτό. Είναι δύσκολο να αποδεχτούμε πως ο εαυτός, τον οποίο θεωρούσαμε κάτι το ενοποιημένο, στην πραγματικότητα δεν υπήρξε ποτέ. Το αντιμετωπίζω κάθε μέρα αυτό, η μετανάστευση με αναγκάζει. Κάποιοι δεν χρειάζεται να το αντιμετωπίσουν ποτέ, τοποθετημένοι άνετα στα ονόματα που τους έδωσαν οι γονείς τους, συχνά χωρίς να τους αρέσει αλλά και χωρίς να κάνουν κάτι για να το αλλάξουν. Έχω μάθει ότι το να διαλέγω ονόματα για μένα την ίδια δεν σημαίνει πάντα ελευθερία, ότι μερικές φορές ένα όνομα με διαλέγει και αυτό κάτι σημαίνει. Είναι άλλη μια πινακίδα σε έναν χάρτη που ακόμα ανακαλύπτω. Το όνομα μου είναι ένα αποδημητικό πουλί.

Κάναμε μια βόλτα στο Χριστουγεννιάτικο Παζάρι του Μοντρέ και μοιραζόμαστε μαζί σας τους θησαυρούς που είδαμε και δοκιμάσαμε.

Ξεχωριστοί επίχρυσοι σελιδοδείκτες! Δεν μπορέσαμε να αντισταθούμε και πήραμε ένα σουβενίρ!

Λαχταριστά μακαρόν που έκαναν τα σάλια μας να τρέχουν.

Ξυλόγλυπτα μανιτάρια!

Δημιουργίες από φυσητό γυαλί που μας άφησαν εντυπωσιασμένους.

Χιλιάδες καραμέλες βουτύρου και σοκολάτας.

Ευωδιαστές ποικιλίες τσαγιού.

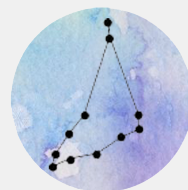

ΖΩΔΙΑ

Υδροχόος: Το να αποφεύγεις τον πόνο δεν σημαίνει ότι ο πόνος δεν θα σε βρει. Άφησε τον να έρθει να σε διδάξει: Κλείσε τα αυτιά σου και ακολούθησε ότι θέλει η καρδιά σου. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος.

Αιγόκερως: Κάθισε κάτω. Άκουσε. Δώσε προσοχή. Πέρανα λίγο χρόνο με τους φίλους σου. Επισκέψου ένα όμορφο μέρος. Οι επιτυχίες δεν σημαίνουν τίποτα χωρίς αυτά, να το υπενθυμίζεις στον εαυτό σου από καιρό σε καιρό.

Τοξότης: Μερικές φορές ο κόσμος όλος μοιάζει με κλουβί και τί είναι χειρότερο από αυτό για σένα, Τοξότη; Συγκεντρώσου στα εσωτερικά σου, θρέψε τον εαυτό σου. Είναι ώρα για σκληρή δουλειά, οπότε μην το αφήσεις να σε ρίξει.

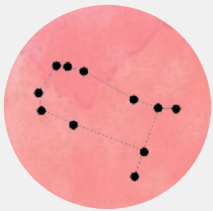
Σκορπιός: Άφησες την αγάπη να υγράνει το χώμα των σχέσεων σου. Ήρθε η ώρα λοιπόν να δρέψεις τους καρπούς των κόπων σου. Πάρε το δρεπάνι και μην φοβάσαι να κόψεις. Ποτέ μην πεις κάτι που δεν εννοείς, ποτέ μην συμβιβαστείς. Μόνο κόψε.

Ζυγός: Η ομορφιά είναι αυτό που αναζητάς και αυτήν την φορά τα πας εξαιρετικά καλά. Μην συμβιβάζεσαι για τίποτε λιγότερο από το τέλειο. Η τελειότητα είναι εκεί για να την αρπάξεις. Αυτή είναι η στιγμή για να καλωσορίσεις στην ζωή σου ό,τι την κάνει καλύτερη.

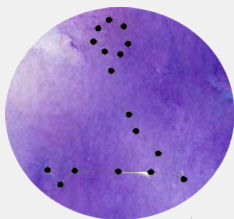
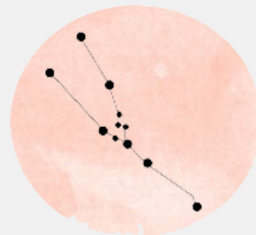
Παρθένος: Με τα προβλήματα έρχεται ωριμότητα και μπορείς να δεις ποια κομμάτια σου μεταμορφώθηκαν από άγριο τοπίο σε φροντισμένους κήπους. Η σκληρή σου δουλειά θέτει την βάση για μια σιγουριά που αναζητάς καιρό αλλά είσαι πολύ αγχώδης για να δεχτείς. Περπάτησε στην καταιγίδα με σιγουριά.

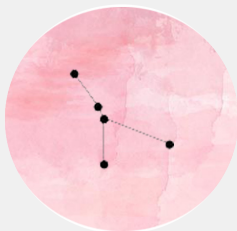
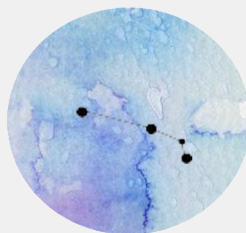
Δίδυμοι: Το να παλέψεις σαν μαχητής δεν αρκεί. Πειθάρχησε τον εαυτό σου. Διάλεξε με σοφία τις μάχες σου. Δώσε σε όσους σε χρειάζονται την βοήθεια που θα ήθελες να λάβεις.

Ταύρος: Μπορείς να ορμήξεις προς την ζωή με την αυτοπεποίθηση ενός άγριου ζώου. Μην φοβάσαι, τα μάτια σου μπορούν να αναγνωρίσουν τον κίνδυνο και έχεις την δύναμη να τον αποτρέψεις.

Ιχθείς: Περνάς την ζωή σου μέσα σε ένα όνειρο. Μην το αφήσεις να σου σπαταλήσει την ζωή. Χρησιμοποίησε το. Κάντο τέχνη. Δώστο σε όσους χρειάζονται τα όνειρα σου επειδή δεν μπορούν να ονειρευτούν οι ίδιοι.

Κρίος: Κάντο απλά. Κράτα την φωτιά σου ζωντανή σαν σε κερί, Κριέ, όχι σαν την Μεγάλη Πυρκαγιά της Ρώμης. Η φωτιά μπορεί να βλάψει ακόμα κι εσένα, μερικές φορές, ξέρεις. Αναζήτησε ζεστασιά στην γη, ανανέωσε την ενέργειά σου. Αυτή είναι μια καλή περίοδος.

Καρκίνος: Η ζωή σε πάει μπροστά, με δώρα και καλή τύχη. Μην διστάζεις. Δοκίμασε, κάνε, γεύσου, νιώσε. Τα άστρα σε δώρισαν με παραπάνω συναισθηματισμό. Χρησιμοποίησέ τον.

Λέων: Διάλεξε τους φίλους σου με προσοχή, και κάνε αυτό που σε χαρακτηρίζει: προστάτεψε τους με ό,τι έχεις. Μην ξεχνάς να ακολουθείς τα πάθη σου για το καλό σου. Ήδη λάμπεις πολύ Λέοντα. Δεν έχεις τίποτα να αποδείξεις σε κανέναν.

F l i p e d

Τεύχος #1
Νοέμβριος | Δεκέμβριος

All rights reserved
Copyright 2015